

gens Skrivelse af 14. Maj d. A. angaaende Oprettelse af en Statstelefonstation i Bogense skal Telegrafdirektoratet herved meddele, at Forslag om en Bevilling i dette Øjemed herfra er tilstillet Ministeriet for offentlige Arbejder. Saa modtager Handelsforeningen i Bogense den 23. November som Svar paa en Forespørgsel en Skrivelse om, at Ministeriet ikke paa Finansforslaget 1913—14 har set sig i Stand til at opføre noget Beløb til Oprettelse af en Statstelefonstation i Bogense. Der sendes saa et Andragende ind til Rigsdagen i Fjor, og dette Andragende tilbagesendes med den Motivering, at det er indkommet for sent, og saa indgives Andragendet igen i Aar og bliver behandlet i Finansudvalget, men bliver afvist med den Motivering, at det ikke kan ses, at Andragendet har været hos Ministeren. Det er dette, der forekommer mig at være en mindre fuldkommen Fremgangsmaade; thi den Omstændighed, at Handelsforeningen ikke har sendt sit Andragende direkte til Ministeren, synes jeg, er en daarlig Motivering til at afvise det, naar man kan godtgøre, at det er gaaet den reglementerede Vej til Telegrafdirektoratet og der oven i Købet har opnaaet at faa en Indstilling til Ministeren. Jeg vil da opfordre den højtærede Minister til at modtage Ændringsforslaget og det høje Ting til at vedtage det. Jeg har valgt den Form at foreslaa, at Andragendet henvises til Undersøgelse af Ministeren for offentlige Arbejder, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister lettest vil kunne modtage det i den Form og ogsaa vil finde sig foranlediget til at undersøge det, jeg her har haft Lejlighed til at fremdrage. Dermed skal jeg anbefale Ændringsforslaget til velvillig Behandling.

**F. F. Samuelson:** Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag i Anledning af Udvalgets Forbigaaelse af Andragende Nr. 16 fra forhenværende Konduktør N. J. Pedersen, der har været ansat ved Aarhus—Hammel-Banen i omtrent 11 Aar, og som er blevet afskediget den 1. Januar 1913 paa Grund af Lungetuberkulose. Han andrager om at maatte blive pensioneret i Henhold til Tuberkuloseloven af 1. April 1912 i Stedet for, som sket er, efter de almindelige Pensions-

regler for de danske Privatbaners Pensions- og Enkekasse af 1898, hvilket giver ham 290 Kr. om Aaret. Pedersen indsendte først et Andragende til den tidligere Trafikminister Thomas Larsen om at opnaa  $\frac{2}{3}$  af sin Aarsindtægt, som paa det daværende Tidspunkt var 1,500 Kr., saa at han vilde faa 1,000 Kr. i aarlig Pension, men dette Andragende blev efter en Brevveksling mellem Trafikministeren og Justitsministeriet afslaaet med den Motivering, at Andrageren ikke kunde komme ind under Tuberkuloselovens Bestemmelser. Jeg har saa indbragt det her omtalte Andragende, fordi jeg mener, at Manden har Ret til at komme ind under den anførte Lovs Bestemmelser, som tilsiger de Personer, der staar i direkte Berøring med Publikum,  $\frac{2}{3}$  af deres Indtægt i Pension, naar de bliver afskedigede paa Grund af Tuberkulose. Loven maa absolut gælde for en Konduktør, for er der nogen, der kommer i direkte Berøring med Publikum, maa det være Konduktører og Togbetjente.]

Sagen er maaske nok noget vanskelig, og Vanskeligheden bestaar i, at Konduktør Pedersen var i en Privatbanes Tjeneste og ikke i Statsbanernes, og at Staten som saadan ikke har Midler til at paa- byde Hammel—Aarhus-Banens Bestyrelse eller Privatbanernes Pensions- og Enkekasse at udbetale en højere Pension, end de selv bestemmer. Men hvad skulde den ulykkelige Mand gøre andet end henvende sig til Regering og Rigsdag om at komme ham til Hjælp? De 290 Kr. om Aaret, som udgør hans Pension, er jo langt fra tilstrækkeligt for ham og hans Hustru og 2 Børn at leve af. Hvad nytter det at vedtage humane Love til Tuberkulosens Bekæmpelse, naar ikke Staten har Midler til at bringe denne Lov i Anvendelse overfor private Arbejdsgivere eller Selskaber? Naar denne Lov kun gælder Personer, som er beskæftigede indenfor Statens Virksomheder, har den ikke saa stor Betydning, som Folk i Almindelighed tillægger den. En rationel Bekæmpelse af Tuberkulosen vilde det være, at enhver, uanset hvilken Stilling han beklæder i Samfundet, uanset om vedkommende er indenfor eller udenfor Statens Virkeomraade, naar han blev angrebet af denne farlige Sygdom og